

[Marinus Sørensen.]

ind, og hvor der ydes Eksportpræmie til Indførsel af Korn til rene Dumpingpriser, mener jeg, at en rimelig Beskyttelse for Kornproducenterne er naturlig og nødvendig. Jeg synes heller ikke, man kan hævde, at en Beskyttelse paa dette Omraade har en Særkarakter. Saadanne Værneforanstaltninger er blevet opretholdt ikke alene for Haandværk og Industri, men paa mange andre Omraader for at give disse Virksomheder Arbejdsmuligheder.

Hvis man skal bestemme Kornprisen, vil det altid være vanskeligt at naa til Enighed, thi hvis Kornproducenterne skulde bestemme, hvorledes Kornprisen skulde være, saa vilde den blive forholdsvis høj, hvormod de kornkøbende, de kornforbrugende straks vilde stille Krav om, at Kornprisen kom til at ligge paa et saa lavt Niveau som vel muligt. For saa vidt som dette Forhold kun havde Interesse for Kornselgerne og Kornkøberne, var der maaske ikke særlig Grund for Lovgivningsmagten til at gribe ind, saa var det maaske et Spørgsmaal, som man kunde overlade til de to Parter, men det maa jo ogsaa ses ud fra det Synspunkt: hvad tjener Samfundets Interesse bedst? Og derfor mener jeg, at saaledes som Forholdene ligger, er det berettiget og nødvendigt at faa en Kornlov gennemført.

Naar man i Landbruget tillægger Kornloven stor Betydning som Beskæftigelseslov, saa er jeg ikke ganske enig med de Folk, der gør denne Betragtning gældende. Det er rigtigt, at det har Betydning, at Jorden drives saa intensivt som muligt, men det er ogsaa rigtigt, at det, som giver mindst Beskæftigelse i Landbruget, er Dyrkningen af Korn. Dyrkningen af alle andre Afgrøder giver større Beskæftigelse end Korn dyrkningen, og derfor tror jeg ikke, man bør tillægge Korn dyrkningen saa stor Betydning rent beskæftigelsesmæssigt. Om der kan findes andre Veje frem til at faa en lønnende Afgrøde paa den danske Jord, er et Spørgsmaal, som jeg i hvert Fald ikke er i Stand til at besvare, og jeg mener da, at saadan som Forholdene ligger, maa vi sætte ind paa at faa saa stor Afgrøde af Korn som vel muligt, idet ogsaa det rent valutamæssige spiller ind. Vi indfører en ret stor Mængde Korn her til Danmark, særlig Brødkorn, men ogsaa en Mængde Foderkorn, en Indførsel, som tærer haardt paa den sparsomme Valuta, vi har.

Det er jo ret begrænset, hvad vi har at købe for. Saa vidt jeg har kunnet faa oplyst, ligger det saadan, at vi har 225 Mill. Kr. at købe for. Vi har kun Over-

skud i vor Samhandel med to af de Lande, vi samhandler med, Norge og England, og hos disse to Lande har vi 225 Mill. Kr. Naar Forholdene da ligger saaledes, at vi køber for 157 Mill. Kr. Korn og Foderstoffer og vi tillige skal købe baade Kaffe, Benzin foruden en hel Del andre Varer, som vi ikke kan tuskhandle os til, ja, saa er det givet, at en Aflastning af Valutabehovet er nødvendig, for ellers vil det gaa haardt ud over de Varer, som vi ikke kan tuskhandle os til, i første Række, som sagt, Kaffe og Benzin, men ogsaa en hel Del andre Varer, som vi gerne skulde have. Derfor mener jeg ogsaa, at man maa betragte Kornlovsforslaget ud fra valutamæssige Synspunkter.

I Forslaget, som det er forelagt, er der foretaget ganske faa Ændringer, Ændringer, som ikke er af dybtgaaende Karakter. I § 1, Stk. 3, er der indført den Ændring, at Kornindførselen kan gøres til Genstand for Vareudveksling. Det er naturligvis ogsaa sket ud fra et Hensyn til Valutaforholdene, og da Ministeren oplyser, at der har foreligget Tilfælde, hvor det var Mulighed for en saadan Vareudveksling, maa jeg betragte en saadan Bestemmelse som et nødvendigt Led i Loven, saaledes at en Udveksling af Varer kan finde Sted paa det Grundlag, at vi afgiver Landbrugsvarer for Indførsel af Korn.

Der er i § 3 en Ændring, som forhøjer Majsprisen fra 11 Kr. 50 Øre til 12 Kr. 50 Øre. Jeg forudser, at dette ikke alle Vegne vil vække Glæde, idet en stor Part af Forbrugerne har haft Glæde af den billige Majspris. Det er naturligt, at naar der er en Prisforskel paa ca. 1 Kr. 50 Øre paa Majs og Byg, to Foderemner, der i stor Udstrækning erstatter hinanden, saavel til Svinefoder som til Høsefoder, saa vil man foretrække Majs, men dette har uægtelig haft den Virkning, at Bygprisen ikke har kunnet naa op paa den Højde, der var angivet i Loven, og jeg mener derfor, naar man tager alle Forhold i Betragtning, at en Forhøjelse af Majsprisen er rimelig og retfærdig. Den medvirker ogsaa til, at Spørgsmaalet om Kornfonden finder en lettere Løsning, idet Afgiftens Forhøjelse bringer Kornfonden op paa det Niveau, som Loven forudsætter.

Den anden Ændring i samme Paragraf, nemlig den, der angaar Afgiften af haard Hvede, maa ogsaa ses ud fra valutamæssige Synspunkter. Vor Indførsel af Hvede omfatter i det væsentlige haard Hvede, og efter hvad Eksperten oplyser, er den bløde Hvede ernæringsmæssigt set lige saa fordelagtig at bruge som den haarde Hvede. Og naar den